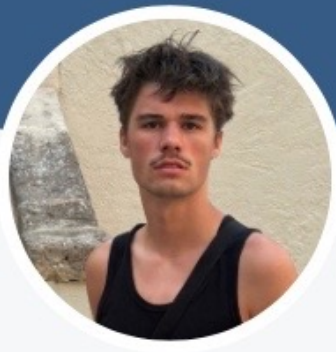

Eland Peeters

theater maker/speler

Personalia

Eland Peeters

elandpeeters@gmail.com

+32492398675

Amsterdam

25 mei 2004

Belgisch

Vaardigheden

Viool

Opleidingen

Woord kunst drama

DEkunsthumaniora!, Antwerpen

sep 2019 - jun 2022

Mime

ATD, Amsterdam

aug 2022 - heden

Werkervaring

Theater Artemis, Jetse Batelaan

'De'

Bij theater Artemis speelde ik mee in 'De' een coproductie met het zuidelijk toneel en het paleis.

Jef van Gestel

'The art of pleasure'

In 'the art of pleasure' gingen we opzoek naar speelsheid, plezier, sensaties door materialen te herontdekken.

Rotor

'Atlas'

Atlas is een fysieke voorstelling waar 8 spelers een platform zo lang mogelijk proberen hoog te houden.

Tamar Blom

'Pipe Dreams'

Een 4 uur doorlopende performance waar structuren en situaties gecreëerd worden doormiddel van steigerbouw.

Nathan Naenen

'tzijnwij'

Een kortfilm onder regie van Nathan Naenen

Test Test, waarschijnlijk een concert

Een voorstelling die ik maakte met Ramses Mensink voor jong publiek. De voorstelling bracht twee techniekers in beeld die de droom hadden om op het podium te staan inplaats van ernaast.

Motivatie

In mijn voorstellingen probeer ik mijn eigenheid te versterken door elementen uit de mimetechniek te integreren. Die combinatie zorgt voor een stijl waarin detail, precisie, ritme, transparantie en openheid (belangrijke kenmerken van de mime corporel) samenkomen in een theatrale wereld waar verbeelding, speelsheid en transformatie de hoofdrol spelen. Mijn centrale vraag is telkens: hoe kan ik het losbandige spel verenigen met strakheid en vormelijkheid?

Daarnaast is de concertcultuur een grote inspiratiebron. Ik ben gefascineerd door de grootsheid van zulke evenementen, en vooral door het feit dat enorme menigten, bestaande uit mensen van allerlei achtergronden, zich kunnen uitdrukken en even één groep lijken te vormen.

Zo maakte ik aan het einde van mijn derde jaar de voorstelling *"Test test, waarschijnlijk een concert"* waarin twee techniekers dag in, dag uit podia opbouwen. Door midden in die wereld te staan, ontdekken ze dat ook zij dromen van een plek óp het podium, in plaats van ernaast.

Aanvankelijk was de voorstelling niet bedoeld voor kinderen, maar tijdens het maakproces werd duidelijk dat mijn artistieke visie neigt naar jeugdtheater (iets dat ik ook voelde tijdens het spelen bij Artemis). Ik voel een sterke connectie met de gedrevenheid van kinderen. Zij sluiten makkelijker aan bij de fascinatie voor verbeelding. Ze laten zich meeslepen door een verhaal of beeld, zonder het te bevragen. Ze reageren puur, en schreeuwen luid 'ja' of 'nee'. Ook een 'nee' is voor mij een vorm van overgave. Of ze het eens zijn of niet, doet er niet toe. Ze reageren altijd vanuit een eigen, intrinsieke waarheid. Het gaat hen niet om het beoordelen van het werk, maar om wat ze voelen, en dat moeten uiten.

De grootste motivatie om voor kinderen te maken en te spelen, is dan ook hun anarchie. Kinderen hebben geen filter als het gaat om zichzelf uitdrukken. Ze maken van een voorstelling een gezamenlijk moment. Alle theatercodes die wij als volwassenen door de jaren heen hebben geleerd, kennen zij nog niet. Die rauwe, eerlijke motivatie heb ik nodig van een publiek.

De scène is voor mij de ultieme plek om dingen los te laten. Dat wat we al kennen, dat wat een naam heeft, waarvan we denken de betekenis te begrijpen. Theater is de plek om die betekenissen opnieuw ter discussie te stellen. Is een fiets echt alleen een object om je mee te verplaatsen? Of zet je hem ondersteboven, leg je knikkers in het spatbord, en gebruik je de pedalen om een knikker-afvuurmachine te bouwen?

In het theater kunnen we samen gefascineerd raken door anders te kijken en te herontdekken. Daarom vertrek ik steeds vanuit transparantie. Ik neem iets mee uit de echte wereld, en gebruik dat als uitgangspunt in de wereld die ik op scène creëer. Zo ontstaat er een oprechte overgang naar verbeelding. Mijn hoop is dat het publiek gaat geloven in de kracht van verbeelding. Dat wat alledaags of saai lijkt, met een kleine twist iets nieuws kan worden. Dat we ons geen zorgen hoeven te maken dat alles al bekend is want juist in het bekende schuilt de mogelijkheid tot herontdekking.